

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
WYŻSZA SZKOŁA PRZEDSIEBIORCZASCI I ADMINISTRACJI W
LUBLINIE
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БЕРЕЗІВСЬКЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ ОНПУ
ОДЕСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

*До 100-ліття Одесського національного
політехнічного університету*

МАТЕРІАЛИ
ІІІ Міжнародної науково-практичної конференції
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ДЕРЖАВНО-ПРАВОВОГО РОЗВИТКУ
УКРАЇНИ»

25-27 червня 2018 року, м. Одеса

Київ - 2018

УДК 342.5 (477)

Збірник матеріалів III Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання державно-правового розвитку України» містить тези наукових праць, у яких розглядаються: сучасний стан та перспективи розвитку національної правової системи України, реформи в сфері державного управління України в рамках вивчення міжнародного досвіду та розкриття вітчизняних реалій, трансформаційні процеси в сучасному українському суспільстві. окремо увагу приділено характеристиці української політичної системи та пошукам шляхів підвищення ефективності її функціонування. Також розглянуто філософський, історичний та культурологічний аспекти суспільно-політичного розвитку України. Не залишилася осторонь й державна інформаційна політика в нашій країні та шляхи її реалізації.

Редакційна колегія:

Марущак В.П. – доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри державознавства і права Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України

Білоусов О.С. – доктор політичних наук, професор кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету

Чістякова І.М. – кандидат філософських наук, доцент, завідувач кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету

Гегечкорі О.В. – доцент, доцент кафедри соціальних та правових дисциплін Національної академії Національної гвардії України

Прилуцька А.Є. - канд. філос. наук, проф. ХАІ, завідувач кафедри документознавства та української мови, Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського «ХАІ»

Шевченко В.П. – директор Березівського вищого професійного училища ОНПУ, викладач вищої категорії, відмінник освіти України

Шевченко Г.О. – заступник директора з навчально-методичної роботи та міжнародних зв'язків Березівського вищого професійного училища ОНПУ, викладач вищої категорії

Кривдіна І.Б. – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету (відповідальний секретар);

Моісеєва Т.М. – кандидат історичних наук, доцент кафедри правознавства ОНПУ.

Рецензенти:

Пахомова Т.І. – доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри регіональної політики та публічного адміністрування Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України

Сухотеріна Л.І. – доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри політології Одеського національного політехнічного університету

Оганісян М.С. – кандидат філософських наук, доцент кафедри публічного управління та регіоналістики Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України

Актуальні питання державно-правового розвитку України: Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 100-літтю Одеського національного політехнічного університету (25-27 червня 2018 р., м. Одеса). – К.: Каравела, 2018. – 160 с.

ЗМІСТ

Оборський Г.О. Впровадження нових педагогічних технологій в системі вищої освіти України.....	6
Нестеренко С.А. Підвищення рівня правосвідомості та правової культури у студентів ЗВО.....	10

СЕКЦІЯ 1 «СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ»

Бабіна В.О. Реалізація прав і свобод людини в сучасній Україні: окремі проблеми правового регулювання.....	13
Гегечкорі О.В., Семенов С.С. Правова культура як складова загальної культури військовослужбовців.....	16
Киртока М.П. Перспективи зміни організаційного механізму управління концесійною діяльністю в Україні.....	18
Марущак В.П. Право і стратегічне планування економіки.....	21
Марущак О.І. Порівняльна характеристика податків і права.....	25
Молчанов В.В. Правове регулювання страхування інтелектуальної власності: міжнародний досвід.....	29
Озернюк Г.В. Державні органи як суб'єкти регулювання страхових правовідносин.....	30
Ровинський Ю.О. Посилення фінансового контролю як наслідок загальносвітових тенденцій розкриття банківської таємниці.....	31

СЕКЦІЯ 2 «РЕФОРМИ В СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ТА ВІТЧИЗНЯНІ РЕАЛІЇ»

Бачинська К.В. Правове забезпечення реалізації реформи децентралізації.....	37
Забарна Е.М. Формування регіональних студій як комплексної категорії територіального розвитку.....	39
Новак Г.Д. Реалізація державної регіональної політики України в аспекті транскордонного співробітництва.....	42
Панченко Г.О. Реформа сучасної системи державного управління України: реалії та перспективи.....	45

СЕКЦІЯ 3 «ДЕРЖАВНА СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ: ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЙ»

Гришкорін М.Г. Фізична підготовка туриста.....	48
Зазимко Н.С., Банокина Л.А. Самостоятельные занятия оздоровительным бегом.....	51
Кривдіна І.Б. Система гуманітарної допомоги ЄС для громадян України.....	53

Латишева В.В. Міжнародний досвід соціально-правового захисту працівників Національної поліції України.....	56
Мамонтова Э.В., Пелевин Е.Ю. Социальный вектор украинских реформ: некоторые итоги и перспективы.....	59
Петелкакі В.В., Грєєва В.І., Трапезникова С.С. Нейробіка: гімнастика для розуму.....	63
Петелкакі В.Ф., Грєєва В.І., Трапезникова С.С. Вплив дихальних вправ на здоров'я студентів спеціального медичного відділення.....	66
Шевченко В. П., Шевченко М. Г. До питання формування здорового способу життя молоді.....	69
СЕКЦІЯ 4 «ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ ТА ДЕРЖАВІ»	
Кутузова Н.Г. Малый бизнес: вчера, сегодня, завтра.....	71
Овчаренко Т. Д. Особливості інноваційної педагогічної діяльності при викладанні суспільних дисциплін.....	74
Оганісян М.С. Соціокультурні цінності як чинник формування етики публічного службовця.....	79
Романова О.К., Курова Г.І. Вивчення української мови іноземними студентами в закладах вищої освіти України.....	82
Роша Л.Г. Системна оцінка організації патологоанатомічної служби України.....	83
Шевченко Г.О., Шевченко М.Г. Міждисциплінарні зв'язки між теоретичним і виробничим навчанням.....	86
Яковлев І.В. Конгрес української інтелігенції та процеси трансформації в українському суспільстві.....	89
Янюк С.В. Сучасні реалії територіальної оборони України	91
СЕКЦІЯ 5 «ПОЛІТИЧНА СИСТЕМА УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЇЇ ФУНКЦІОNUВАННЯ»	
Білоусов О.С. Громадсько-політичні практики як форма накопичення активістських ресурсів.....	93
Піча Володимир Політична культура суспільства.....	96
Шановська О.А., Філоненко К.М. Методи впливу на виборців під час проведення виборчої кампанії в Україні.....	102
Шишименко И.Н. Политическая экспертиза в политico-управленческом процессе.....	105
СЕКЦІЯ 6 «СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ: ФІЛОСОФСЬКИЙ, ІСТОРИЧНИЙ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТИ»	
Букач В.М. Право і культура.....	108

Воробйова Г.В. Французький кінематограф початку ХХ століття та його вплив на європейський та український кінематограф.....	110
Гегечкорі О.В., Молчанов А.А. Роль політичної соціалізації в становленні особистості	113
Моісеєва Т.М. Законодавчо-нормативне визначення умов утримання «клієнтів» гамівних (виправних) будинків (на матеріалах Повного зібрання Законів Російської імперії).....	114
Непіпенко Л.П., Гегечкорі О.В. Сутність, стан і перспективи капеланської служби у Національній гвардії Україні.....	117
Соловйов К.В., Какурін Д.О. (Науковий керівник - Овчаренко Т.Д.) Духовні цінності українського козацтва.....	119
Федорова А.І. Діяльність Івана Цепова щодо зміцнення старообрядництва в Одесі (початок ХХ ст.).....	123
Чернов Т.О. Особистісна зрілість в системі соціальних трансформацій.....	126
Чістякова І.М. Глобалізація духовного та бездуховного у сучасному світі.....	129

СЕКЦІЯ 7 «ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ»

Василенко О. П., Колесов Є. І. Функціонування документної комунікації у закладах вищої освіти України.....	132
Гибински Л. Гендерный фактор в рекламных технологиях.....	135
Kazimir Alexandre. Impacts of information systems.....	136
Кубко В.П. Феномен реклами як сучасного засобу комунікації в інформаційному просторі.....	140
Панькевич О.О. Комунікативна компетентність як інструмент успіху майбутнього журналіста.....	143
Татаці О.О., Білошкурська К. Особливості створення електронного видання для спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа».....	146
Татаці Д.Д., Татаці О.О. Дистанційні освітні технології в організації навчального процесу в ОНПУ.....	150
Chernov Timopheev. Managing information systems.....	152
Шевченко Б.Г. Державна інформаційна політика в Україні та суспільство.....	154
Шевченко О.В. Інформаційна складова діяльності державних органів місцевої влади України.....	156

СЕКЦІЯ 1
НАЦІОНАЛЬНА ПРАВОВА СИСТЕМА УКРАЇНИ: ІСТОРІЯ,
СУЧASNII STAN TA PERСПЕКТИVI RОZVITKU

Бабіна В. О.

канд. політ. наук, доцент, кафедра правознавства,
Одеський національний політехнічний університет
(Одеса, Україна)

**РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ:
ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОГО РЕГУЛЮВАННЯ**

Права і свободи людини для української держави та суспільства були і є визначальним чинником демократичного розвитку та показником європейської орієнтації. У науковій роботі у якості досліджуваного питання розглядаються окремі проблеми їх реалізації у теперішній період розвитку Україні в області правового регулювання та деяких знакових теоретико-правових аспектів, що впливають на цю сферу.

Президент України затвердив низку стратегій та інших важливих документів, які конкретизують способи виконання прав і свобод людини – головного обов'язку держави.

Затвердження Президентом України Національної стратегії у сфері прав людини [1] зумовлене рекомендаціями органів ООН, Ради Європи, ОБСЕ та інших міжнародних організацій. Тому проблема гарантування людині її прав і свобод в сучасних умовах українського суспільства і держави актуалізувалась як за формою так і змістом.

Крім цього звернемо увагу також на Національній стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016 – 2020 роки [2] та Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020" [3].

Особливо ця актуальність проявляється в умовах існування зони бойових дій на сході країни, в якій нині перебувають українські громадяни різних категорій: як військовослужбовці, так і цивільне населення. Тому увага до цих проблем як в Національній стратегії у сфері прав людини, так і інших вище зазначених документах беззаперечно є доречною.

Розглядаючи проблеми реалізації прав і свобод людини звернемо увагу на інший ракурс цього процесу, а саме на те, що Закон України «Про основи національної безпеки України», визначаючи об'єкти національної безпеки, цілком обґрунтовано ставить в один ряд з людиною і громадянином – їхніми правами і свободами також і суспільство з його й духовними, морально-етичними, культурними, історичними, інтелектуальними та матеріальними цінностями, інформаційним і

навколошнім природним середовищем й природними ресурсами та державу - її конституційний лад, суверенітет, територіальна цілісність і недоторканність. У новій редакції Стратегії національної безпеки України також міститься ціннісні орієнтири щодо людини та її прав і свобод поряд із незалежністю, територіальною цілісністю і суверенітетом, гідністю, демократією, верховенством права, забезпеченням добробуту, миру та безпеки.

Тому було б логічним у новій редакції Основному Закону при акцентуванні значимості людини, її прав і свобод, аналогічно констатувати значимість суспільства, з його цінностями, та, відповідно, держави - її конституційного ладу, суверенітету, територіальної цілісності, і недоторканості. Таке законодавче закріплення балансу інтересів людини, суспільства та держави сприятиме успішному та ефективному, на належному рівні забезпечення прав і свобод людини з боку держави і суспільства як суб'єктів цього процесу. Адже саме своя держава і має бути основним суб'єктом забезпечення прав людини.

Важливою складовою забезпечення і реалізації державою прав і свобод людини є їх гарантування державою кримінально-правовими засобами. При цьому важливо констатувати, що протидія злочинності фактично є монопольною функцією сучасної держави, яка володіє виключним правом на застосування сили до порушників і їх покарання шляхом обмеження волі. Аналізуючи причини такого стану в Україні останнім часом злочинності, в контексті питань реалізації прав і свобод людини важко не погодитись з тими науковцями, які звертають увагу на соціально-економічні проблеми сьогодення в нашій державі і необхідність подальшого посилення протидії злочинності шляхом застосування і посилення традиційних кримінально-правових механізмів.

На жаль, ознаки ослаблення рівня протидії злочинності Україні та інших негативних тенденцій є очевидними. Причинами цих тенденцій, що дають підстави стверджувати про ослаблення державних правоохоронних органів та окремих її інститутів, науковцями наводяться як об'єктивні так і суб'єктивні і навіть конспірологічні. В таких умовах збереження української держави все більше стає нагальною і очевидною проблемою, що потребує уваги і вирішення.

При цьому важливо наголосити, що йдеться не про обмеження (законодавчо визначене) можливостей механізму реалізації прав і свобод людини і громадяніна в Україні, і більше того не їх порушення як протиправне діяння. Необхідне урівноваження потенційальних можливостей механізму реалізації державою своїх функцій в сфері забезпечення національної безпеки і в тому числі й громадського порядку, шляхом протидії злочинності і, відповідно, механізму реалізації, забезпечення, дотримання прав і свобод людини. У цьому зв'язку мають

рацію ті науковці, які, характеризуючи вітчизняне чинне кримінальне процесуальне законодавство, оцінюють його як таке, що прийнятне для сталого, демократично розвиненого суспільства і правової держави, а в нинішніх реаліях потребує корегування [4].

Ознаки послаблення держави та її впливу, як відмічають західні науковці, притаманні й сучасним розвиненим, сильним державам. Так, М. Кревельд у своїй ґрунтовній праці «Розцвіт і занепад держави» [5], С. Хантінгтон у відомій книзі «Зіткнення цивілізацій» [6], аналізуючи цю тенденцію під різними кутами зору, звертають увагу на зростання впливу глобалізаційних процесів в світі, які і призводять до нівелювання ролі держави.

Таким чином, глобалізація, як процес притаманний передусім західній цивілізації, який розвивається за ринковими правилами, а не законами держави, і характеризується відкритістю соціально-економічних зв'язків, прогресуючим зростанням наукових та інформаційних технологій, сприяє розвитку міжкультурної інтеграції, міграції населення, але, разом з тим, як загальнопланетарне явище розвивається спонтанно, навіть хаотично, призводячи до цивілізаційної поляризації і навіть міжнародних конфліктів і безжалісно карає неефективні, слабкі держави.

Отже, значимість реалізації українською державою прав і свобод людини і громадянина в сучасних умовах розбудови своєї державності має зростати. Але увага до вирішення цих проблем потребує активізації ролі і значимості суспільства і самої людини як основного суб'єкту забезпечення прав і свобод людини.

Література:

1. Указ Президента України від 25 серпня 2015 року №501/2015 Про затвердження Національної стратегії у сфері прав людини [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/501/2015>
2. Указ Президента України від 26 лютого 2016 року №68/2016 Про затвердження Національної стратегії Про сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016 – 2020 роки [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/68/2016>
3. Указ Президента України від 12 січня 2015 року №5/2015 Про затвердження Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>
4. Маляренко В.Т. Відповіальність держави перед своїми громадянами на непідконтрольних територіях: сучасні виклики та шляхи вирішення // Особливості процесуального доказування у кримінальних провадженнях про злочини, вчинені на тимчасово

- окупованих територіях: матеріали круглого столу (26 липня 2016 року). – К.: Національна академія прокуратури України, 2016. - С. 73-77.
5. Кревельд М. В. Расцвет и упадок государства / Пер. с англ.; Под. ред. Ю. Кузнецова и А. Макеева. – М.: ИРИСЭН, 2006. – 544 с.
 6. Хантингтон С. Столкновение цивилизаций / Пер. с англ. Т. Велимеева, Ю. Новикова. – М.: АСТ, 2003. – 571 с.

Гегечкори О. В.

доцент, кафедра соціально-гуманітарних дисциплін,
Національна академія Національної гвардії України

Семенов С. С.

канд. філософ. наук, доцент, заст. начальника кафедри соціально-гуманітарних дисциплін, Національна академія Національної гвардії

України

(Харків, Україна)

ПРАВОВА КУЛЬТУРА ЯК СКЛАДОВА ЗАГАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

Правова культура – це система правових цінностей, що відповідають рівню досягнутого суспільством правового прогресу й відображають у правовій формі стан свободи особи, інші соціальні цінності. Вона відображає рівень розвитку правосвідомості в суспільстві, системи права і законодавства, юридичної практики та правової науки, охоплює сукупність усіх правових цінностей, створених людьми в правовій сфері. Високий рівень правової культури суспільства є однією з важливих ознак громадянського суспільства та правової держави, яка заснована передусім на принципах верховенства права і правового закону, поваги до основних прав і свобод людини й громадянина. Тому правова культура і правосвідомість взаємно зумовлюють існування та функціонування одної одної.

У системі факторів підвищення ефективності службово-бойової діяльності особливе місце посідає рівень правової культури. Правова культура військовослужбовців як складова загальної культури військовослужбовців – це досягнутий рівень оволодіння системою правових цінностей суспільства, сукупність його правових знань, ідеалів, переконань і відповідні їм поведінка та система їхніх взаємостосунків. Отже, формування правової культури є необхідною передумовою ефективної службово-бойової діяльності.